

«چرا آقای کربلا تشنه ماند؟»
تحلیل یک انتخاب:

سید علی اصغر علوی

برجسته
علوی، سیدعلی اصغر، ۱۳۶۶
راز عطش ساقی/سیدعلی اصغر علوی
تهران: دانشگاه امام صادق، ۱۳۹۸
مجموعه آثار کاغذی: ۱۹۹ ص. جدول (زنگی)
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶-۱۸۰-۳۶
۳۹۷/۹۵۴۸
B۲۴۲/۴
۵۸۵۷۲۰۰

راز عطش ساقی

حاجت‌الامام سیدعلی اصغر علوی

یاد ول، ۱۳۹۸

شماره: ۱۰۰۰ نسخه به

قیمت: ۰۰۰۰ تومان

انتشارات بسیج دانش‌آگاه، صادق

طراح: حسین پاشی

چاپخانه و لیتوگرافی: سینا (۸۵-۷۷۶۸)

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، نرسه ۱۵، پان

فلسطین جنوبی، پلاک ۱۱۱۸، واحد ۲،

تلفن: ۰۲۱-۶۶۴۸۵۸۵۰

۰۹۱۰۹۸۰۵۰۵۵

www.sadidisu.ir

sadidisu@gmail.com

فهرست

شکر عطش

مقدمه

مثل آب نخوردن

سه جرعه

جرعه اول: وقتی انتخاب‌ها سخت می‌شود

انسان با انتخابش زنده است

به دنبال معیارهایی برای انتخاب

بینش

هدف

اولیت

شاخص‌ها چهره دیگری (بخوانید چهره مرموزی) از اولویت‌ها و هدف‌ها

در انتخاب‌های لحظه‌ای

در لحظه، سخت‌ترین نوع انتخاب

از باب‌ها: لحظه‌ای بزرگ، ریشه در پیشینه خود دارد

مواظب سبک‌ها شدت باش!

شمیت و حرّت نه لای نیست

قبل از ظاهر، انتخاب کن

درمان درد «چپ دلم؟ چپ کتم؟» اینجا است!

در جستجوی «ال‌سویی» تصمیم‌گیری

کاری کن که ده سال بعد حسرت نخوری!

درنگی در انتخاب ساقی در تخته

در آن لحظه به ظاهر کوتاه چه؟

ابا الفضل سی و چهار سال خودش را برای «ر» ریبت کرده بود

ابا الفضلی زندگی کن تا ابا الفضلی انتخاب کنی

از انتخاب‌های ابا الفضلی داشتن تا مورد انتخاب شدن!

کنار علقمه محل لو رفتن علاقه‌های پنهان عباس!

عباس با انتخاب‌هایش بزرگ‌تراز همیشه شد

تاریخ مبهوت آن لحظه حساس

دعوتی برای کشف لحظات گمنام ابا الفضل

جرعه دوم: دلایل زلال یک انتخاب!

زلال اول: دلایل دستگیری از آب

پیش‌تذکر

فرصت خودنمایی!

اقتضای ساقی العطاشایی همین است!

ما در پیاله عکس رخ یار دیده‌ایم!

تا اسب تشنه قدری آب بنوشد

- ۶۷ تا به آب نهیب بزنند!
 ۶۹ می‌خواست که عاشقانه تر جان بدهد
 ۶۹ وضوی عشق
 ۷۱ تذکار: دست من خورد به آبی که نصیب تو نشد
 ۷۲ به آب دست نداد!
 ۷۵ زلال دوم: دلایل نوشیدن
 ۷۷ خوردن آب از نهرفرات که وقتی نمی‌گیرد
 ۷۸ نیز گرفتن برای مبارزه
 ۸۰ این چیزی ز سهم آب کم نمی‌شود
 ۸۰ بیعتاً سهم مشک برای توست، بنوش تا آب بیشتری ببری
 ۸۰ اما خرمود ننوش!
 ۸۱ امام هم راضی! بنوش!
 ۸۱ تو از همه تابه‌تری
 ۸۱ این جا جای تاز نیست!
 ۸۳ زلال سوم: دلایل نوشیدن
 ۸۴ وقتی همه دلایل نوشیدن «نرجیه» را آورد!
 ۸۵ امام خرمود «بنوش»، فریب «آب» در
 ۸۷ فذکر عطش الحسین
 ۸۹ خط قرمز
 ۹۲ تقوای خاص الخاص
 ۹۶ عمل به روایت پیامبر
 ۹۷ به خاطر رعایت ادب
 ۹۸ تجلی ایثار
 ۱۰۰ بیداری یا کشتن دشمن؟
 ۱۰۱ شیرین‌کاری
 ۱۰۴ حفظ قداس و صلابت ولایت
 ۱۰۵ مواسات
 ۱۰۸ من باید هم سنخ ولی خدا باشم
 ۱۰۹ تقدم امام در همه چیز
 ۱۰ مبتلا به پلای ولی شدن
 ۱۱۱ هماهنگی با امام
 ۱۱۳ بی روی ولی خدا به آب، لب نزن!
 ۱۱۹ نخورد آب که یابد به آب کوثر، دست
 ۱۲۲ اثبات مظلومیت امام حسین
 ۱۲۳ مدیریت غرایز با فطرت
 ۱۲۴ اخلاق تشکیلاتی، شرط باب الحوانج شدن
 ۱۲۷ حاشیه: اصلاً یک مشک آب، چند نفر را سیراب می‌کند؟
 ۱۲۷ حضرت عباس یک بار آب نیاوردند
 ۱۲۸ این دفعه آخر بود

- ۱۳۰ توجه به وسع و تکلیف
۱۳۲ زلال چهارم: بالاتراز نوشیدن آب
۱۳۵ تشنه‌ای که مشک آبش به دوش بود
۱۳۹ یک سال زیر سایه آفتاب
۱۴۱ جرعه سوم: آب خوردن یا نخوردن؟ مسئله این است!
۱۴۲ داستان نوشیدن در قرآن
۱۴۲ دستور برنوشیدن بود اما نوشیدند...
۱۴۴ دستور برنوشیدن نبود اما نوشید
۱۴۵ تحلیل فرشی، تحلیل عرشی
۱۵۰ مناظره عقل و عشق
۱۵۸ "تخابی عقلی یا فراعقلی؟
۱۵۹ عقل فرشی، عقل عرشی
۱۶۲ "شکوفا شده
۱۶۳ عقل ارغ، عقل عاشق
۱۶۵ "ل منفه، عقل متصل
۱۶۶ رسیدن "قرب امام
۱۶۶ قرب واقعی
۱۶۷ قرب
۱۶۸ امام باید امام باشد
۱۶۹ ای بی خبر ز لذت سرب ما
۱۷۲ وقتی ابا الفضل از سوی خبر جامعه مأیوسیت یافته است
۱۷۴ ای همه عباس‌های تاریخ!
۱۷۵ هنر تشکیلاتی آب خوردن
۱۷۸ نقطه ویرگول؛
۱۷۹ ادب استماع روضه علقمه
۱۸۱ چند لحظه «شبییه قهرمان اصلی روضه» پاش!
۱۸۲ کارگاهی به نام روضه اصحاب: تو اگر بودی، چه می‌کردی؟
۱۸۳ پرسش‌نامه: چقدر عباس شده‌ای؟
۱۸۰۰ سقاخانه

شُکر عطش

شکر خدا که هر بار می شکستیم، ما را به کربلایتان مهربان کرد و با
دست های مهربانتان شکستگی های مان را التیام می بخشید!
آن چنان که تاب دیدن درخود شکستن ما را ندارید و دانه های
شکسته مان را بند می زنید...

ای جبران کننده همه شکستگی ها! «يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ!»
شکستن فقط برای شما بود؛ به پای رفتن سقایتان و نیز در سوگ
حییتان...

شکستن سهم شما بود و شکستگی بهای حسینی شدنمان.

و الله الحمد...

مقدمه

مثل آب نخوردن

مورخان گفته اند:

حضرت ابوالفضل العباس علیه السلام اراده رفتن به میدان نمود. امام حسین علیه السلام از او خواست تا برای اطفال آب بیاورد. حضرت عباس علیه السلام مشک را برداشت، سوار بر اسب شد و به طرف شط فرات حرکت نمود. چهار نفر او را احاطه کرده و از هر طرف به او تیراندازی نمودند. ولی حضرت توجهی نکرد و دشمن را به تنهایی از کنار سوراخ بر زد. با آرامش تمام کنار نهر فرود آمد. دست برد و مشتی آب برداشت. (شدیداً تشنه بود). چون خواست بیاشامد، به یاد سنگی امام حسین علیه السلام و اطفال و عیالات حضرت افتاد. آب را بر روی آب ریخت...!

«رود را تا به ابد، تشنه مهتاب گذاشت»

داغ لب‌های خودش را به دل آب گذاشت»

چرا حضرت عباس علیه السلام آب نیاشامید؟

۱. ... ثم قال له: «امض الى الفرات وأتينا الماء». فقال: «سمعا وطاعة» ففزع إليه الرجال. فمعه جيش عمر بن سعد. فحمل عليهم العباس. فقتل رجلا من الأعداء حتى كشفهم عن المشرقة ودفعهم عنها ونزل. فعلا القرية وأخذ غرفة من الماء ليشرب. فذكر عطش الحسين وأهل بيته. فنفض الماء من يده وقال: «والله لا أدرك الماء وأطمانه عطاش والحسين» (ينابيع المودة لذوى القربى، ۲۴۰)

۲. از سيد حميد رضا برقي

اگر عباس باشی، آب نخوردن در اوج عطش به سادگی آب خوردن خواهد بود. اگر عباس باشی و در حسین ذوب شده باشی، مثل آب خوردن، آب نخواهی خورد.

کر بلا چه الگوی شگفتی است! آب نخوردن ساقی تشنه لبش هم حکایتها دارد... این جا انجام نداده ها هم الگو می آفریند. این جا انتخاب نکردن هم خود نوعی انتخاب است و عدم الفعل ها هم حجت آور!

سال ها است در روضه سقا به این اتفاق به ظاهر کوتاه اما بلند و ژرف می اندیشم: در آن عهد = بلش نوش در جان زلال ساقی چه جریان داشت؟ راز عطش ساقی چه بود؟

نوشیدن یا ننوشیدن؟ مسئله ایست!

سلام براو که به سادگی آب خوردن از او گذشت!

«کاش بودیم و سرو دیده و دستی چو ابالفضل

می فشاندیم سبک ترز کفی آب به پایت»

ابالفضل العباس چگونه و با کدام منطق و الگو از این انتخاب

سربلند بیرون آمد؟ سهم ما از این انتخاب زلال چیست؟ چگونه

مواقع سخت تصمیم گیری، به برکت حضرت عباس روسپید باشیم؟

به راستی چه پشتوانه ای باید داشته باشی تا چنین هنرنمایی کنی؟

باید شاگرد مدرسه عباس شد که هنوز این مکتب عالی باز است و

معرفت جو می پذیرد:

۱. سبک زندگی فقط آن چه امام انجام می دهد، نیست؛ فعل و ترک امام منشأ حرکت مأموم است! (با تشکر از تحشیه برادر عزیز و طلیه انقلابی جناب آقای «مجتبی شفیعی» بر این مطلب.)

«پیش از آنی که پدر جانب مکتب بَرَدَم

الف قامت عباس تو بود استادم»^۱

کوتاه سخن، دو مطلب مهم را در دل این اثر باید دریافت:

نخست: مطالعه این لحظه حساس تاریخ، باور همه عباس دوستان را به لحظه لحظه های این شخصیت و فراتر از آن جریان کربلا عمیق تر و دقیق تر خواهد کرد. این جا یک لحظه، محور یک تحقیق و تألیف شده است و اساساً هر لحظه ای که در کربلاست، بوی ابدیت می دهد. دوم: آن که در دل انتخاب عاشورایی حضرت ساقی به انتخاب های خدایان نیز نگاهی بیندازند و بدانند برای انتخاب درست به چه چیزه ای باید توجه داشته باشند و چه لوازمی را ملتزم باشند.

زندگی با ادعای الهی ساخته می شود؛ انتخاب رشته تحصیلی، انتخاب شغل، انتخاب مسیر، انتخاب نماینده و رجل سیاسی فرهنگی برای یک شهر یا کشور... باید برای همه این انتخاب ها آماده بود. بالاترین انتخابی که بشر می تواند، ای خود انجام دهد، انتخاب ظهور است! آن ها باید به این تصمیم دست زدند که نیاز به منجی دارند. آن وقت با زمینه سازی ظهور، مقدمات فرج را رقم بزنند و بعد از آن هم انتخاب های بزرگ تری را تجربه کنند...

برای انتخاب لحظه ظهور، چه باید کرد تا در آن لحظه بتوان ابا الفضل هنرنمایی کرد؟ به مدد ابا الفضل و آن لحظه به یادماندنی اش و اسراری که همان لحظات در دل خود داشت؛ از امروز برای فردای ظهور آماده شو! که فردا دیر است...

۱. از حاج غلام رضا سازگار

« لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا »

سید علی اصغر علوی

ایام و لیالی منتهی به زیارت اربعین ۱۴۴۰

در هوای حرم سقا

هدای متعال، اا شکر که نسخه خوانی مجدد این اثر تا میلاد حضرت زینب و ابا فاطمه هم کشیده شد و این سطور برکت و بویی از مادر گرفت و بی دانا چه رازی است که فاطمیه با نام عباس شروع می شود و خاتمه می یابد .

ویرایش و نسخه خوانی این اثر به همت برادر عاشورایی جناب آقای دکتر حمید درویشی در زمیة حضرت ساقی به انجام رسید و توفیق بازبینی نهایی آن در ایام زیارت نامه شعبان در کربلا دست داد. سپاس از یکایک عاشورا یاوران خصوصاً آقایان حاج سید محمدرضا یعقوبی آل، محمدجواد زارع رشکوئی، دکتر علی بدالله، و هرکه ساقیانه جرعه ای به گلوی تشنه این تحقیق رساند و بار را بلند شه، کام تشنه این اثر را نواخت؛ باب الحوائج کربلا گره گشای زندگی است و عمرشان سرشار از فضیلت و زلالی!

«فاطمه پیش خدا، پیش برد کارش را

هرکه افتاد پی کار ابا عبدالله»^۱

کربلای معلی

شب نیمه شعبان ۱۴۴۰

۱. اما آن روز که بعضی از آیات پروردگارت تحقق پذیرد، ایمان آوردن افرادی که قبلاً ایمان نیاورده اند یا در ایمانشان عمل نیکی انجام نداده اند، سودی به حالشان نخواهد داشت! (الأنعام، ۱۵۸)

۲. از علی اکبر لطیفیان

